Ulterius considerandum est de dispensatione noni precepti Circa
quod querūtur quatuor. Primo Utrū pp possit dispensare in cō
cupiscentia rei aliene auctoritate legis mosayce. Secūdo Utrū
pp possit dispensare in cōcupiscentia rei aliene auctoritate legis euāgelice.
Tercio Utrū pp possit dispēsare in concupiscētia rei aliene auctoritate legis
humane. Quarto Utrū pp possit dispēsare ꝙ cōcupiscētia rei aliene nō sit
peccatū mortale.

Ad primum ergo sic proceditur Videtur enī ꝙ papa possit dispensare
auctoritate legis mosayce in concupisentia rei aliene Nam interior
concupiscentia nō cohibetur nisi per auxiliū gracie dei sed lex mosaica non
conferebat graciā Scribit enī ad hebre. vij. ꝙ nichil ad profectū adduxit
lex mnsayca. auctē gº illi⁹ legis rei aliene cōcupiscētia n̄ ꝓhibet. ¶ Pº lex
noua est ꝑfectior veteri lege Sz in hoc ponit perfectior ꝗꝛ cohibet animū et
manū illa autē solū manū et nō animū. concupiscētia ergo nō ꝓhibet auc
toritate illi⁹ legis ¶ Pº illa lex q̄ non iudicat hoīez nisi per auditū et facta
exteriora nō cohibet iteriorē cōcupiscētiā Sed lex moysi solū iudicabat se
cūdū auditū et exteriora facta Scribit enī ioh. vij nūq̄t lex vrā iudicat
hoīez nisi ꝑus audiuerit ab ipo ⁊ ꝯgnouerit q̄d faciat ¶ In ꝯtrariū ē aplš
Ro. vij. Ego ꝯcupiaz nesciebā nisi lex diceret nō ꝯcupisces. ¶ R. dicendū
ꝙ legē mosaycaz ꝓhibuisse ꝯcupiscētiā rei aliene dupliciꝭ pt itelligi Pmo
q̄tū ad legislatoris intēcōnē et expssionē. Scdo q̄tū ad pene trāsgresso
rū taxacōnē et iposicōez. Pmo mō planū ē ꝙ lex mosayca ꝯcupiscētiā ꝓhi
buit qđ tripliciꝭ pz Pmo ꝗꝛ lex illa a deo data fuit vt pz exo. xx. Sz deus
pl⁹ diligit mūdiciā cordis q̄ꝫ opis ergo deus in lege n̄ solū aliene rei actua
lē accepcōnem verūeciā inordinatā cogitationē accipiendi et cōcupiscendi
ꝓhibuit vnde dicit aug⁹. in libro de decē cordis. Tanges nonā cordā et iter
ficitur bestia cupiditatis Scdo ꝗꝛ oia pcepta illius legis tā affirmatiua
q̄m negatiua inducebant hoīem ad opa virtuosa et maxime ad dilectio-
nē dei et ꝓximi que est forma omniū vtutū Sed opatio vtuosa magis cō
sistit i iteriori cogitatione q̄m in exteriori opacōne Nō enī diciꝭ quis iustus
ex hoc ꝙ opa iusta opatur ſ; si iuste ⁊ animo iusto intēdat. Tercio ꝗꝛ illd
pceptū nō cōcupisces domū nec rē ꝓximi tui ita itelligatꝭ vt nomie domus
ꝓhibita cōcupiscētia boni vtilis et boni honorabilis int alia pcepta illi⁹ le
gis numeratꝭ. et vult aug⁹. in libro de decē cord ꝙ nō furari ⁊ nō cōcupiscē
rē alienā sint duo pcepta legis. Sz scdo mō verū est ꝙ lex moysi nō ꝓhi
buit ꝯcupiscētiā nec cohibuit aīm ſ; manū ꝗꝛ ꝓ peccato interioris cōcupiscē
tie penā nō taxauit nec iposuit sicut taxauit penā pro pcō exterioris operis
oculū pro oculo dentem pro dente quinqz boues ꝓ vno boue quatuor oues
pro vna. et sic intelligitur ꝙ lex moysi cohibebat manum et non animum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-587/0414
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG